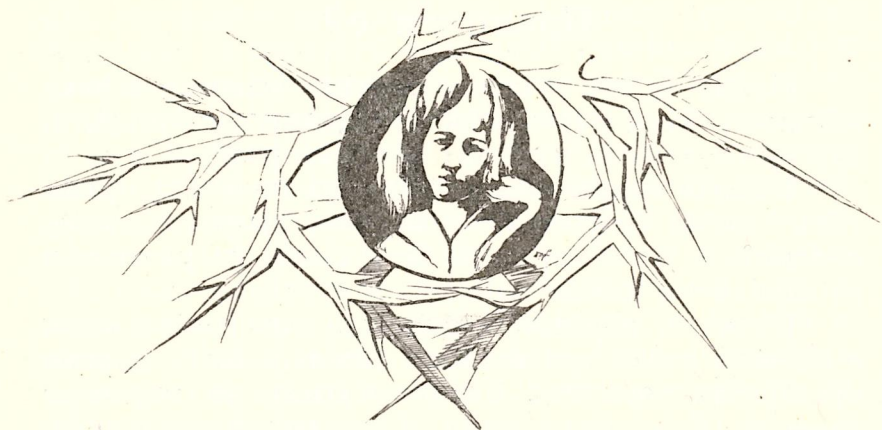

Умната жена.

I.

Живѣли двама брата. Единиятъ билъ богатъ, ала скжперникъ, а другиятъ — бѣденъ, но добъръ. Богатиятъ нѣмалъ дѣца, а бѣдниятъ ималъ дъщеря на име Мария. Когато момичето станало на дванадесетъ години, баща му го условилъ за слугиня у брата си. И слугувала Мария само за хлѣба. Послѣ, когато на-якнала и могла да върши всички домашна работа, почнала да иска заплата.

— Слушай, Минке, казалъ чичото. Не ти трѣбва заплата. Имамъ едно тримѣсечно теленце. Ще го отгледамъ и ще ти го дамъ; — искашъ ли?

Минка се съгласила. Три години служила тя на чича си вѣрно и послушно. Бърза била като огънь, трудолюбива като пчела.

Изминалъ уречениятъ срокъ, баща ѝ почналъ да застарѣва, да кашле и искалъ да я остави при себе си. Минка почнала да си иска теленцето, което вече било крива. Измамникътъ чичо се отметналъ отъ обѣщанието си и вмѣсто кравата давалъ ѝ нѣколко лева. Минка не земала паритѣ, а искала обѣщаното.

И като не взела нищо, оплакала се на баща си, а той далъ брата си въ сждъ. Сждията се смаялъ, какъ да ги отсжди: Минкиниятъ баща билъ бѣденъ,